

ורבך מאמינים

עלון שבועי מבית 'בני אמונים'

325

חג הפסח

תש"פ

פניני אמן ותפילה בפרשה

מאוצרות אמונים

כתב הגר"א:

למילה 'כל' יש שתי משמעויות: א. צירוף כל הפרטים - ללא יוצא מן הכלל, כמו (קהלת א ט): "כל הנחלים הלכים אל הים". ב. כלל מסוים הקיים בשלמותו, מבלי שיושט ממנו חלק, כמו (תהילים עב ט): "וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן". מעתה יש לפרש: בן זומא פירש את לשון הפסוק: "כל ימי חיך" על כלל היום בשלמותו - שעות האור והחשכה כאחד. ואילו חכמים חלקו ופירשו את תיבת 'כל' במובן של כלל הפרטים, כלומר כל הימים, ועל כן ריבו גם את ימות המשיח.

על פי זה פירש רבי מרדכי רוטנברג רבה של אנטוורפן את בקשתו בסיום כל מסכת: "ונהיה כולנו אנחנו וצאצאיו וצאצאי צאצאיו וצאצאי עמך בית ישראל כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה"; מפני מה אנו כופלים "כולנו"? משום שמבקשים אנו על שני דברים שונים: ב'כולנו' הראשון אנו מבקשים שכל הרשימה הבאה: "אנחנו וצאצאיו" וכו', יהיו "לומדי תורתך" וכו', ואילו ה'כולנו' השני מתפרש כבקשה נפרדת: ש'כולנו' - כל מהותנו תהיה דבקה בתורה.

ביאור הגר"א להגדה של פסח; 'משנה שכיר' פרשת נצבים

שתי הודאות בברכה אחת

"אלו קרבתנו לפני ה' ואלו נתן לנו את התורה - דיינו" וכי מה תועלת בעמידה לפני ה' סיני בידיים ריקות מן התורה!?

פירש רבי שמואל די אוזידא מגורי האר"י:

לא נאמר כאן: "אילו קרבתנו לפני ה' סיני ולא קיבלנו בו את התורה..." אלא: "ולא נתן לנו את התורה". שכן בתיבות 'נתן לנו' אנו רומזים לשתי מעלות עצומות שאילו הייתה התורה ניתנת לנו בלעדיהן - דיינו: א. 'נתן לנו' - את התורה ולא לאומות העולם, כמאמר חכמים: (סנהדרין נט א): "נכרי שעוסק בתורה חייב מיתה, שנאמר (דברים לג ד): 'תורה צוה לנו משה מורשה' - לנו מורשה ולא להם". ב. 'נתן לנו' - שמסר את התורה לחכמי ישראל לבארה ולפרשה, עד שמצינו (ב"מ נט ב) שכאשר נחלקו חכמי ישראל עם רבי אליעזר ויצאה בת קול מן השמיים שהלכה כרבי אליעזר, לא השיחו בה חכמים.

על שתי מתנות אלו אנו מודים בכל בוקר בברכת התורה: "אשר בחר בנו מכל העמים" - שנתנה לנו ולא להם, "ונתן לנו את תורתו" - לבארה ולפרשה.

מדרש שמואל אבות ג כ

יציאת מצרים משרישה אמונה

"מַעֲשֵׂה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻעַ וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה וְרַבִּי עֲקִיבָא וְרַבִּי טַרְפוֹן שֶׁהָיוּ מְסֻבִּין בְּבֵן בֶּרֶךְ, וְהָיוּ מְסַפְּרִים בִּיצִיאַת מִצְרַיִם כָּל אוֹתוֹ הַלַּיְלָה"

ב'ספר החינוך' (מצווה כא) מבואר שציוותה התורה לספר ביציאת מצרים, לפי שיש בכוחו של סיפור יציאת מצרים להשריש אמונה בלב האדם, לפי שהניסים והנפלאות שנעשו אז לישראל הראו לעיני כול כי ה' הוא האלוקים. והנה, ידועים דברי רבנו בחיי (שמות כ ד) שאף עניית אמן נתקנה כדי להשריש אמונה בלב ישראל. על ההקשר שבין יציאת מצרים לעניית אמן, מצביע הרמז שהביא החיד"א בראשי תיבות שמותיהם של התנאים שעסקו ביציאת מצרים - אליעזר; יהושע; אלקור; עקיבא; טרפון - הם בגימטריה צ"א כגימטריה של אמן.

פה אחד' [פירוש על ההגדה לחיד"א]

רבנו בחיי (עקב ח ט) כותב שכאשר מקפיד האדם לברך את ברכותיו כראוי, משפיעים עליו משמייים שפע ברכה ואף "התבואה והפירות מתברכים ומתרבים". רמז לכך למד ה'מטה משה' (ס' שנה) מן הפסוק (משלי י כב): "ברכת ה' היא תעשיר", כלומר: ברכות הנאמרות כראוי הן סגולה לעשירות [ובספר 'סדר היום' הוסיף שבשביל שהשפע יגיע בשלמות יש להקפיד לברך 'מאה ברכות' ביום תקנת חכמים]. מעתה, לפי שאמרו חכמים (ר"ה יז א) שבפסח נידונים על התבואה, מרבים אנו ברכות בליל פסח כדי שבכך תתברך תבואתנו ופרנסתנו ויושפע עלינו שפע ברכה ממרום.

'סדר היום' סדר מאה ברכות; 'מצוות בליל הסדר' [לר"ש הומינר] אות עג; 'מאמרי יו"ט וחג הפסח' עמ' כד

דומה, כי מיותר להוסיף לקוראי עלון זה, כי לדברי הזהר הק' (עקב רעא א) שעניית אמן משלימה את הברכה, הרוצה לזכות בברכה מושלמת יקפיד להשלים ברכותיו בעניית אמן.

בין 'כולנו' ל'כולנו'

"אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֲזַרְיָה: הָרִי אֵנִי כְּבֹן שְׂבָעִים שָׁנָה, וְלֹא זָכִיתִי שֶׁתֵּאֱמַר יִצְיָאֵת מִצְרַיִם בְּלִילוֹת עַד שֶׁדִּרְשָׁהּ בֶּן זֹמָא, שֶׁנֶּאֱמַר (דברים טז א): 'לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, יְמֵי חַיֶּיךָ - הַיָּמִים, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ - הַלַּיְלֹת. וְחֻקִּים אֲמַרְתָּ: יְמֵי חַיֶּיךָ - הַיּוֹלָם הָזֶה, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ - לְהִבְיָא לִימֹת הַמָּשִׁית"

ביאור מחלוקתם של רבי אלעזר בן עזריה וחכמים,

סדר ההגדה - תפילה נשגבה

"וְרַחֵץ" - נוטל את ידיו לאכילת הפרס השביל בְּמֵי מַלַח וְאֵינוֹ מְבָרֵךְ עַל נְטִילַת יָדָיו" (ש"ע או"ח תעג ו)

ידועה השאלה: מדוע אנו מקפידים דווקא בליל הסדר ליטול ידיים קודם אכילת הכרפס, אף שבשאר ימות השנה איננו נוהגים ליטול ידיים קודם אכילת 'דבר שטיבולו במשקה' כששיעורו פחות מכזית (ראה ש"ע או"ח קנח ד, ומ"ב ס"ח ס"ק כ)?

ביאור נפלא לכך הביא הרמ"א (דרכי משה' תעג יב): "אפשר לומר דסיפור ההגדה הוי כמו תפילה, שאנו מספרים כבוד האל ושבחיו יתעלה, לכן [כפי שיש ליטול ידיים לפני התפילה] צריך כאן נטילה".

וכך כתב המקובל האלוף רבי יוסף מדובנא רבו של רבי צבי הירש קיידינובר בעל 'קב הישר', בספרו 'סידור יוסף' (פרק פה) על אודות שגב קדושתה של התפילה השזורה בתוך סדר ההגדה:

"ובכל דור ודור בליל פסח, כל האומר שבח ויציאת מצרים והסיפור של ההגדה בחדוה ובשמחה, בלי שום לב רגז ובלי עצלות בדמיון משא חס ושולם אלא בכוונה ובשמחת הלב, זהו אשר כנפי השכינה פרוסות עליו תמיד להצילו בכל מקומות ובכל דרכים, וזוכה להיעשות לו ניסים. אבל מי שההגדה נעשה לו למשא, שאומר בעצלות ובלי שמחת הלב, אזי אינו זוכה להעשות לו נס כשהוא במקום הסכנה".

הלילה הזה - ל"ב ברכות

"שֶׁהַחֲנֻכָּה וְהַגִּיטָה לְזִמְנוֹ הַזֶּה"

כתב רבי שמואל הומינר:

ב"א אחי וראה כמה ברכות אנו זוכים לברך בלילה הקדוש והטהור הזה: ארבע ברכות דקריאת שמע, שבע ברכות דתפילת שמונה עשרה, שתי ברכות דהלל, שלוש ברכות דקידוש, 'בורא פרי האדמה' דכרפס, 'אשר גאלנו', שלוש פעמים 'הגפן' - על שלוש הכוסות הנוספות על כוס הקידוש, 'על נטילת ידיים', 'המוציא', 'על אכילת מצה', 'על אכילת מרור', ארבע ברכות דברכת המזון, 'מלך מהלל בתשבחות', ברכת 'מעין שלוש', ברכת 'המפיל', סך הכול ל"ב ברכות. וכשייתן לנו השם יתברך במהרה את בית מקדשנו נברך עוד שתי ברכות: 'על אכילת הזבח' - על אכילת חגיגת ארבעה עשר, ו'על אכילת הפסח' - על אכילת קרבן פסח".

את הסיבה לריבוי הברכות בלילה זה ביאר המשפיע רבי אהרן נפתלי פולמן מניו יורק:

בריאות

"דוד המלך תהן לישראל מאה ברכות, פיון שתקנן נעצרה המגפה" (במ"ד יח כא).

פרנסה

"ברכת ה' היא תעשיר" (משלי י כב) - ברכות הנאמרות כראוי הן סגולה לעשירות. כאשר מקפיד האדם לברך את ברכותיו כראוי, משפיעים עליו משמייים שפע ברכה ואף "התבואה והפירות מתברכים ומתרבים" (רבנו בחיי דברים ח י' מטה משה' ס' שנה).

ליל הסדר הוא ליל שמרים. על הלילה הזה הובטחנו (שמות יב כג): "ולא יתן המַשְׁחִית לְבָא אֶל בְּתִיכֶם לְנֶגֶף". עוד אמרו חכמים (ר"ה טז א): בפסח נידונים על התבואה.

בימים אלו כולנו מבקשים בריאות ופרנסה, שלא ניפגע ממשחית ושלא תיפגע פרנסתנו. עכשיו הזמן לקבל על עצמנו להקפיד לברך מדי יום מאה ברכות.

בזכות 'מאה ברכות' נזכה לבריאות ולפרנסה:

מאה ברכות בקול בכוונה בחברותא.

כפלים לתושייה
למ בריאות
למ פרנסה

בקשות 'הרחמן' (ט)

ועטרותיהם בראשיהם

איננו אומרים: "ועטרות בראשיהם", אלא "ועטרותיהם", כי בעולם האמיתי - העולם הבא, מדרגות הצדיקים נחלקות לפי מעשיהם בעולם הזה. כפי שאמרנו (ב"ב ע"ה) שעתיד הקדוש ברוך הוא לעשות לכל צדיק חופה לפי כבודו - היינו לפי מה שתיקן מעשיו ב'פרוהדור', בעולם הזה, לכבוד שמיים, כך יכנס לטרקלין, לעולם הבא. וזו משמעות שלון: "ועטרותיהם" - העטרות שתיקנו הם לעצמם בעולם הזה לפי איכות מעשיהם (חתן סופר).

ובעניין זה ידועים הם דבריו של בעל הטורים (דברים כו ט): כאשר האדם מתפלל כראוי הרי הוא קושר כתר תפארה לקדוש ברוך הוא, ולעיתים לבוא ייתן הקדוש ברוך הוא תפארת זו עטרה לראשו. ואומנם יש לדעת כי למעלה זו יזכה רק מי שמתפלל כראוי, אך מי שמדבר שיחת חולין בבית הכנסת בשעת התפילה, לא די שלן יזכה לכך, אלא אף יענש ותחת זאת יעטרוהו בכתר של קוצים.

באופן נפלא פירש זאת האדמו"ר רבי שמעון מעירוסלב: לעיתים לבוא, כשיזכה כל צדיק לקבל עטרה בראשו מהמצוות ומהמעשים הטובים שעשה בחיי העולם הזה, אזי יעביר הוא את עטרתו לרבו שלימדו תורה, באומרו כי לו נאה העטרה, שהרי זכה לעטרה בזכותו. וכך יהיו בראש רבו שתי עטרות, אלא שאף רבו יעביר את עטרתו לרבו, ולמעלה בקודש, עד שכל הצדיקים ישימו את עטרותיהם בראש מלך המשיח, וזהו: "ועטרותיהם בראשיהם" - בראשו של מלכם, מלך המשיח, שישב בראשם (שער ישישכ"ח ע"ה מו).

ויהי חלקנו עמהם

לכאורה יש להבין את פשר התוספת "ויהי חלקנו עמהם", שנראה שלכאורה אנו מבקשים פרס על מעשינו בעולם הזה? וביאר המנחת אלעזר ממונקטס על פי משל, למלך שעשה משה גדול, שללא ספק מזמין הוא את שריו ועבדיו למשתה שהלוא בכל ימות השנה הם עובדים למענו, וזהו חלק משכרם. אך אם מזמין הוא לסעודתו עניים ואביונים שכל שיש להם הוא זכות אבותיהם ששירתו את המלך, הלוא בכך הוא מתגדל ומתכבד.

והנמשל: בכך שהצדיקים זוכים לגן עדן אין בכך שבח גדול לבורא שהלוא זכאים היו לכל בשכר מעשיהם. אך כאשר "יהיה חלקנו עמהם", כלומר שנוכה לשכר העולם הבא בזכות אבותינו הצדיקים, בהיותנו בני אברהם יצחק ויעקב, בכך בוודאי יתגדל ויתקדש שמייה רבא ויהיה זה הידור ושבח לבורא יתברך, ועל כך אנו מתפללים ומבקשים (שער ישישכ"ח ע"ה).

הרחמן לליל הסדר

בסדר ברכת המזון יש בקשת 'הרחמן' הנאמרת פעם אחת בשנה בלבד, בלילה המקודש - ליל הסדר. בקשה זו היא קדומה, ומקורה בדברי המהר"ל (קיצור ש"ה עניני הסדר): "בלילות סדר של פסח יאמר בברכת המזון: הרחמן הוא ינחילנו ליום שכולו טוב יום שכולו ארוך יום שצדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה ויהיה חלקנו עמהם". על הגרש"ז אויערבך מסופר כי היה אומר הרחמן זה בהטעמה מיוחדת ובהתרגשות גדולה (הליכות שלמה מועדי השנה ע"ה).

יום שכולו טוב

ידועים דברי הגמרא במסכת פסחים (א נ): "אמר רבי אחא בר חנינא: לא כעולם הזה העולם הבא; העולם הזה - על בשורות טובות ואומר ברוך הטוב והמטיב, ועל בשורות רעות אומר ברוך דין האמת. לעולם הבא - כולו הטוב והמטיב". בביאור דברי הגמרא הביא הצ"ח (פסחים א נ) בשם רבי אפרים רייזר המגיד דבראד, כי בכוונה לא נקטו חכמים: "לעולם הבא - כולו בשורות טובות", אלא: "כולו הטוב והמטיב". שכן בעולם הזה, אף שאנו מאמינים שהכול טובה, מכל מקום יש דברים הנראים לנו כרע משום שהטובה שבהם אינה ניכרת, אולם בעולם הבא יבינו הכול את הטובה שהייתה גנוזה בהם, ואז יתברר שאף מה שהיה נראה כרע בעולם הזה, באמת היה גנוז בו רק טוב.

זהו שאנו מבקשים: "הרחמן הוא ינחילנו ליום שכולו טוב" - שיכירו הכול ויבינו כולם בטובה הגנוזה אף כמה שבעולם הזה היה נראה לעין כרע, וממילא יהיו הצדיקים נהנים מזיו השכינה, שאף בעומק ליבם לא תהא טענה וטרוניה כלפי מעלה, כי יבינו שמפי עליון לא תצא הרעות (הגש"פ מעשי מלך).

יום שכולו ארוך

אנו מבקשים על "יום שכולו ארוך" דווקא בליל פסח על פי דברי הזהר הקדוש (פר"ב דף ע"ה א) שבשעת יציאת מצרים הלילה האיר כשמש ביום תקופת תמוז, וכביכול התארך היום ואף הלילה שאחריו נכלל בו. לכן אנו מבקשים דווקא ביום זה על העולם הבא שהוא בבחינת "יום שכולו ארוך" (הגש"פ "באר מרים" לרבי ראובן מרגליות).

עוד ביאר המשגיח הגר"א דסלר: לא לחינם בכל מקום שאמרנו חכמים: "אורך ימים", כיוונו על חיי העולם הבא (ראה קידושין לט ב), כי כידוע, בכל ענין שברבנותיות אין מגבלות של זמן או מקום, ולכן לא רגע בעולם הבא הוא כעולם מלא. וזו כוונת בקשתנו על "יום שכולו ארוך", שכל רגע בו הוא עולם מלא (הגש"פ במשנתו של הרב דסלר).

הג'גים בעקבות מגפת ה'קורונה' ל"ע

עצומה בכל שדרות הציבור להקפיד על סגולת האמן, אשרי העם שככה לו. רבי דוד אלתר רוס שליט"א מבני ברק, מגדולי העושים והמעשים למצוות עניית אמן, שהיה בימים שלפני הפסח בבידוד ביתי עקב שהותו בסמוך לחולה מאומת. הרב מספר לנו על הדרך הייחודית שבה הוא מתמודד עם הבידוד שנוכח עליו:

"החברותא שלי שבכל בוקר עונה אמן אחרי ברכותי, קיבל היתר ממו"צ חשוב ומפורסם לענות אחריי בטלפון. נדהמתי לקבל כבר בבוקר הראשון לבידוד, טלפון מהמו"צ בעצמו אשר ביקש שאענה אמן אחר ברכותי.

הדיירים בבנין שבו אני דר החליטו לקיים מניין בחדר המדרגות. אני גר בקומה הראשונה, והופתעתי כשלפני תחילת התפילה קראו לי דיירי הבנין לצאת למרפסת. כולם, כאיש אחד ביקשו לומר לפני את הברכות בהן אחר, כדי שאענה אחריהם אמן. והמהדים ביותר: יש בסביבתי שני יהודים יקרים שמאז ומתמיד אני 'מטרטר' אותם שיצטרפו לקהלא קדישא, אומרי ברכות השחר בחברותא, וללא הצלחה. היום, מבלי שביקשתי הם החליטו לבוא.

הסגולה המוסמכת הזו, שנשמעה מדוד המלך בעצמו, מושכת. וחשבתי לעצמי שחוץ מהענין של מאה ברכות, האמן עצמה היא הלוא משרה שמחה. אומנם איננו יכולים לעשות שמחות רבות בימים אלו, אך הלוא ידוע מה שכתב הזהר (וילך רמ"ב) שעניית אמן מרבה שמחה בכל העולמות ופותחת שערי ברכה לישראל.

אומנם אנו במצב קשה, אך יש לנו הכלים להיות בשמחה. כאשר אדם מתפלל, עונה אמן ומאחד את שמותיו של הקדוש ברוך הוא, מרבה הוא בכך שמחה בכל העולמות. ובוודאי במידה כנגד מידה נזכה כולנו בקרוב לשמחה השלמה בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן."

המחנך הרב מאיר פנט מאלעד שפוסק רבות בהפצת אמן בקרב ילדי ישראל, מעביר דרכו מסר לילדי ישראל היקרים הנאלצים להישאר בביתם בימים אלו:

ילדים יקרים! ביכולתכם להיות כיפת הברזל של עם ישראל, להיות 'טטור' קריתא - שומרי העיר, הארץ והעולם. אמרו ברכות השחר בחברותא בכל מקום שבו אתם מתפללים. הראו דוגמה אישית איך נוהג יהודי בעת צרה. הכוח של הברכות ושל האמן המצטרפת אליהן שאף היא הגנה בפני עצמה, כפי שכולכם יודעים, הוא עצום!

ה'אור החיים' הקדוש מפרש את הפסוק (ויקרא כו ח): "ומאה מכם רבבה ירדפו" שמהא הברכות ירדפו את רבבות המזיקים, ואם כולנו יחד נקפיד על אמירת מאה ברכות מושלמות, ניצור בכך צבא אדיר שירדוף את כל המזיקים, בסיעתא דשמיא.

י"ר בני אמונים! הרב יעקב דב מרמורשטיין מחדד לנו נקודה מעניינת: השם שנתן ארגון הבריאות העולמי לנגיף הנורא הוא: 'קוביד 19'. ביכולתנו להפוך אותו ל: 91 דיבוק, על ידי שנידבק בעניית אמן (בגמטריה 91), נקפיד לענות אמן בכל מקום ובכל עת, ובכך נבטל מעלינו את ה'קוביד' הנורא, ויקיים בנו: "יפול מצדך אלף ורבבה מימנך אליך לא יגש" (תהילים צ"א ז).

קוראים יקרים! בשבועות האחרונים אנו עדים למגפה כלל עולמית, רחמנא ליצילן, אשר כבר בשעת כתיבת שורות אלו, הספיקה להפיל חללים רבים בכל רחבי העולם, ובכללם מקרב שלומי אמוני ישראל.

הכול יראים מן המגפה, מתחזקים ומבקשים סגולות ורפואות, ואף אנו נענה את חלקנו.

לקראת חג הפסח הבעל"ט שבו פסח הקדוש ברוך הוא על בתי בני ישראל והציל מן הדבר, סובבנו בימים האחרונים בין יהודים יקרים, גבאי אמן העושים רבות למען הפצת מצוות עניית אמן ברחבי העולם ויצאנו עם כמה תובנות מחזקות. אנו שמחים לשתף אתכם בהן.

אומר הרב משה לוי שמשמש כגבאי אמן בבית שמש:

"אם רב גדול היה ממליץ על סגולה בטוחה להינצל ממגפה, האם מישוה מאיתנו היה עומד מנגד? הלוא גם אם היו צריכים לעמוד בתור ימים ארוכים, היינו שם. היינו מוכנים לעשות כל מאמץ כדי לזכות בסגולה. ראו אלו מאמצים כבירים עושים עכשיו כל מנהיגי תבל כדי לפתח חיסון נגד קורונה, מדענים בכירים מדינים שינה מעיניהם, ואנו ממתנים בקוצר רוח לתוצאות..."

אז זהו, שיש הבטחה כזו, לא מאדם גדול אלא מהגדול שבגדולים. מישוה שכולנו הוגים בספרו כל יום, כל רגע, כל שעה. דוד המלך עליו השלום. שכן כותב רבי יעקב בעל הטורים בספרו הגדול 'ארבעה טורים' (א"ח מו): "דוד המלך עליו השלום תיקן מאה ברכות... בכל יום היו מתים מאה נפשות מישראל, ולא היו יודעין על מה היו מתים עד שחקר והבין ברוח הקודש, ותקן להם לישראל מאה ברכות". מקורו של מאמר זה במדרש רבה פרשת קורח (במד"י יח כא).

דוד המלך בדק ברוח הקודש ומצא חיסון למגפה, חיסון שיש רק לנו האומה הקדושה - מאה ברכות. זו אינה שמועה לא מאומתת, המופצה כל כך בימים אלו. זהו חיסון שרק דוד המלך בעצמו, ובוודאי שלא חידש דוד תקנה רק לדורו. הוא ידע שמגפות יהיו בכל הדורות, וכאשר בכל דור ודור יהודי יפתח את יומו בעשרים ברכות השחר שתוקנו על בסיס תקנה זו, ובמהלך היום ישלים את המכסה של מאה ברכות, ישמש הדבר בעבורו לחיסון שיציל מכל מגפה (ב"ח א"ח מו).

וכפי שיש כמה רמות בחיסון, אם אנו חפצים שהחיסון 'שלנו' יהיה איכותי ויפעל באופן הטוב ביותר, כלומר: שהמחלה לא תיגע בנו בכלל, ושחלילה גם לא תפגע בשום יהודי בעולם, יש לבצע את החיסון בצורה המושלמת ביותר. וכיצד? בכך שנדאג שכל ברכה שלנו תיענה באמן. הוזהר הקדוש (עקב רמ"א א) אומר שברכה מושלמת היא ברכה שנוענתה באמן, ובעבורנו - ברכה מושלמת משמעותה חיסון מושלם!!!

"עם פרוץ המגפה", ממשיך הרב לוי ואומר, "לאחר שאני מסיים לשמוע מיהודים רבים מדי בוקר ברכות השחר, אני נוטל ספר תהילים, אומר פרק צ"א, הידוע כשיר של פגעים וגם הגימטריה של צ"א היא 'אמן'. ובכך אני מבקש לעורר את זכות דוד מלכא משיחא שתיקן את אמירת מאה ברכות לעצירת המגפה. מאמין אני ש'דוד מלך ישראל חי וקיים' ותקנתו לעצירת המגפה חיה וקיימת ותגן על כולנו לעבור את התקופה הזו בבריאות".

כמאמינים בני מאמינים, ניכרת התחזקות